

בגין רוצה בפלסטיניזציה של הגדה המזרחית. כדי לקבל הכשר

לישראליזציה של הגדה המערבית. אך זה לא הפיתרון לבעייה

קל לומר, למשל: למה, לכל הרוחות, מקימים רעש שכזה? הרי קיימת מדינת ירדן. מרבית תושביה פלסטינים. שיקימו את המדינה הפלסטינית בירדן.

● רבים אכן מוענים כך. במיוחד בישראל. כן, בישראל. ומדוע? ראשית, מפני שפירושו של דבר, אוטומטית, מיתקפה על מדינת ירדן. ושנית, מפני שמבחינת נח ישראל — הערבים הפלסטינים יוותרו כך על זכור יותיהם בפלסטין עצמה.

ומה שחשוב עוד יותר: תוצאת הפלסטיניזציה של

תמונת אולי מן הדברים שאמרת והיעתה, אבל ככליזאת אשאל אותה, בנוסף לניטרלי, האם אתה רואה אפשרות כלשהי, תיקווה סבירה כלשהי, שהמשאיומתך על האוטונומיה יוכל להוביל לצורה כלשהי של פיתרון לבעייה הפלסטינית?

תלוי למה כוונתך, כשאתה אומר „פיתרון לבעייה הפלסטינית“.

● פיתרון שייחשב עיניך כל כ... עכשיו אתה הולך סתור-סתור ומשתמש במילים חמי קניות. דבר לעניין! רצונך לשאול אם אני סבור שהאויטונומיה תוביל למדינה פלסטינית, לא כן?

● אם זהו הפיתרון היחידי שאתה רואה. כן, אני רואה כל שלום בריקיימא במיזרח-התיכון. אלא-אם-כן תיפתר הבעייה הפלסטינית על בסיס החזרת זכויות שלמה לעם הפלסטיני, בצורת מולדת בעלת גבולות מוגדרים.

במילים אחרות: יש להחזיר לפלסטינים את מדינתם. ללא הקמת מדינה פלסטינית, לא יהיה שלום במרחב. אחרי שתוקם מדינת פלסטין, לא אתנגד כלל לכך שמדינה פלסטינית חדשה זו תחליט לקיים יחסים כלשהם עם ישראל. זה יהיה תלוי בהם — פדרציה, קונפדרציה, ואפילו אם יחליטו להתאחד במסגרת מדינה חילונית — זה תלוי בהם. אין לי התנגדות. אם הם יחליטו לקיים קשר פוליטי עם ירדן — גם זה תלוי בהם.

אבל — הבה נבין זה את זה בבהירות — לא יהיה שלום, אלא-אם-כן תיפתר הבעייה הפלסטינית על בסיס של מדינה פלסטינית. זאת דעתי. ייתכן שאני טועה.

אבל הישראלים רומזים לפיתרון שונה כמקצת, ומצרים רבים שאיתם שוחחתי אינם מתנגדים לו ביותר.

(המשך מעמוד 18)

הישראלים יאמרו או „לא“, וכל העניין יתחיל מחדש. או, או שיפרוץ סיכסוך מזוין נוסף, או שלחץ מאסיווי כלשהו ישכנע את ישראל להסכים לתביעות המצרות החדשות, כדי לתקן את המחללים שנעשו כתוצאה מהוסר האיוון בעוצמה.

למעשה, הסיוע הצבאי שהאמריקאים נותנים למצריים פחות בהרבה מזה שהם מעניקים לישראל.

קה, למשל, את עיסקת הא-5. לשם מה, לעזאזל, אני

ללא הקמת מדינה פלסטינית לא יהיה שלום במרחב

ירדן תהיה ישראליזציה של הגדה המערבית ועזה. משום כך מעודדים הישראלים את הרעיון הזה, אבל הוא אינו הפיתרון.

חשוב-נא, ברצינות גמורה, על מה שאמרת לך בדבר הפלסטיניזציה של ירדן והישראליזציה של הגדה המערבית ועזה. זה בדיוק מה שבגין מנסה לעשות. ומה שאחדים מהאיסטריטנים האמריקאים מנסים לעשות.

● מדוע?

בורג וחלילי במשאיומתן על האוטונומיה

בגין ליד הפיראמידות של גיזה

מפני שזהו ניסיון לפתור את הבעייה — שהיא זכויותיו של עם — על חשבון עם אחר. רק כדי לרצות את הישראליים.

● ההיסטוריה מראה דוגמות של דברים כאלה שקרה. אולי זה לא יהיה „צודק“, אבל זה ככליזאת יהיה פיתרון.

אם זהו תרגיל מחשבתי, אוכל להמשיך בו איתך ולהרחיבו על דברים רבים נוספים. יחד מהם: שמר בגין עצמו, ועמיתיו, יכולים לחזור לפולין ולגרמניה ולצרפת ולאנגליה. או שהם יכולים להתחיל מהתחלה לחפש להם מדינה חדשה, וללכת למדגסקאר או אפילו ללוב או לאוגנדה. אם אתה רוצה בתרגיל מחשבתי — תרגיל נחמד מאד — תוכל להתחיל מהתחלה, ולנסות לפרק את הרעיון הציני.

אילוודא שנת המך חופיין ברבתי-עמוון, אילו היתה ירדן נשקטת למעשה — מבחינה פוליטית — בידי הפלסטינים, כיאז היו הישראלים יכולים לטעון שחוקתה של פלסטין בינע 1952 עדידי הבריטים שרורה וקיימת, ושבידי הפלסטינים מצויים עתה שלושריכעים של פלסטין — הגדה המזרחית של הירדן — ושבידי היהודים מצוי רבע אחד — כל מה שהוא ממערב לירדן.

למצריים, כדי לשמור על כוחה הצבאי כפי שהוא או להחזיר אותה 10 שנים לאחר!

● אם יהיה למצריים נשיא חדש, האם תהיה בידה האופציה לחזור למדינות שאיפה שרה זה רקב נשק וסיוע פוליטי מכרות-המדי עצות?

אם הנשיא אל-סאדאת, או נשיא חדש של מצריים שייך — אם יילך — בעיקבות מדיניותו של אל-סאדאת, יישם במעשה מדיניות של גיוון, אין ספק שיהיה עליו להשיג נשק מברית-המועצות, אם רק יוכל. ברית-המועצות היא אחד המקורות הגדולים לנשק. גיוון, בהקשר זה, אין פירושו שאתה משיג כל מה שאתה צריך — באיכות המשובחת ביותר, בזמן המתאים ובמחיר הנוח ביותר — בכל מקום אפשרי בעולם. אתה יוצא לקנות את המטוסים הטובים ביותר ההולמים את מטרותיך — אלה שאינם ברשות אויבך — שאותם יספקו לך במהירות הגדולה ביותר, ודואג לכך שתנאי העיסקה והמחירים יהיו הנוחים ביותר מבחינתך.

● הרופים לעולם לא ישוכו לספק נשק ל- אל-סאדאת. ומי ישלם עבורו?

לא שאלת אם הרוסים יתנו נשק לאל-סאדאת או למישהו מוגדר אחר. איננו מדברים על אישים. שאלת אותי שאלה פשוטה — האם, לדעתך, אחרי אל-סאדאת תקבל מצריים נשק מברית-המועצות, ותשובתי היתה ברורה בהחלט. אמרתי שמדיניות הגיוון — שעליה הכרתי הנשיא אל-סאדאת עצמו — פירושה, אם הבנתי זאת נכון, שמצריים מחפשת את הנשק הטוב ביותר הנחוצ לה, בכל מקום בעולם. הוא לא אמר שהוא מכריז על גיוון רק כדי לקנות מצרפת או מאמריקה. הוא לא אמר „אקנה מכל אחד, רק לא מהרוסים“.

אינני סבור שהמצרים מקדמים בברכה את החדירה הישראלית. והעחיד יניח.

● הרשה לי לשאול אותך על הרעיון הציני והפוליטיקה הצינית. האם אתה סבור שהסכמי השלום תיזק כמורה רבה את כוחם הפוליטי של הייכווד-בגין בתוך הציניות? האם האגף הימני של הציניות...

אינני מאמין שקיים הבדל כלשהו בין כל האנשים האלה. יש להם התנ"ך שלהם, הברית הישנה. הם מנסים ליישם אותה בשלבים, בכוח או בהשפעה, ברחבי העולם. הם הצליחו, לראשונה בחייהם, להביא לכך שמצריים, ארצות-הברית ומדינות אירופה מסכימות — ובמיוחד מצריים — שתתקיים מדינה ישראלית במרחב שלנו.

אבל אינך רואה הבדל בין העבודה, מפ"ם, הליכווד...

אין שום הבדל. זה עניין סמנטי בלבד, האמן לי.

אם כך, לא היה איכפת לך שהנשיא קארטר עשה על קיברו של ז'בוטינסקי?

בקיבור, שקיימת מדינה פלסטינית. האם אין זה פיתרון אפשרי?

אתה רואה? שנינו — אתה ואני — יכולים לכתוב ספר על אודות הפיתרונות השונים, על הכישלונות השונים והפרשנויות השונות. ואז ניכנס באופן אוטומטי לאנציקלופדיה העצומה, המורה מאד, של המרחב.

לכל בעייה כאן, במיזרח-התיכון — לכל בעייה — יש מילון ענקי משלה. אם נמשיך כך, לעולם לא נצליח למצוא פיתרון.

תשובתך לשאלה שאשאל מיידי משי